

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนรายบุคคลที่บ้านต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ กลุ่มละ 11 คน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนเป็นรายบุคคล เสนอในตารางที่ 4, 5, 6, 7, 8 และ 9
- ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ภายหลังการสอน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ เสนอในตารางที่ 10, 11, 12, 13, 14 และ 15

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนค่าต่าง ๆ ดังนี้

Mdn แทน มัธยฐาน

Q.D. แทน ความเบี่ยงเบนควอไทล์

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

T⁺ แทน ผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายเป็นบวก

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่หักจำนวนคู่ที่ไม่แตกต่างกันออกไป

P แทน ระดับความมีนัยสำคัญ

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน และความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง โดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน

	คะแนนพฤติกรรมดูแลตนเอง (n = 11)	
	Mdn	Q.D.
ก่อนได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน	59.16	3.88
หลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน	64.00	3.54

จากตารางที่ 4 พบว่า ก่อนได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 มีค่ามัธยฐาน และความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวม เท่ากับ 59.16 และ 3.88 แต่ภายหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านมีค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมเป็น 64.00 และ 3.54 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 11 ถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก และเป็นการวัดซ้ำในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน จึงทดสอบนัยสำคัญความแตกต่างของค่ามัธยฐานของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวม โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test ผลดังตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน

คู่ที่	คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง		ผลต่าง $d_i = X_i - Y_i$	อันดับ ความแตกต่าง	อันดับ ที่เป็นบวก
	หลังการสอน (X_i)	ก่อนการสอน (Y_i)			
1.	69	56	13	10.0	10.0
2.	63	54	9	8.0	8.0
3.	61	54	7	7.0	7.0
4.	69	59	10	9.0	9.0
5.	60	58	2	2.5	2.5
6.	61	58	3	4.5	4.5
7.	69	69	0	-	-
8.	62	63	-1	-1.0	-
9.	69	66	3	4.5	4.5
10.	67	65	2	2.5	2.5
11.	69	65	4	6.0	6.0
รวม					$T^+ = 54$

$N = 10, P(T^+ \geq 54) = 0.0020$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตารางที่ 5 พบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 หลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านแตกต่างจากก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 หลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านดีกว่าก่อนได้รับการสอน

ตารางที่ 6 ค่ามัธยฐาน และความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมการดูแลตนเอง	ก่อนได้รับการสอน		หลังได้รับการสอน	
	(n = 11)		(n = 11)	
	Mdn	Q.D.	Mdn	Q.D.
1. ด้านการควบคุมอาหาร	40.76	2.06	44.82	2.50
2. ด้านการออกกำลังกาย	3.26	0.94	3.76	1.39
3. ด้านการใช้ยาลดระดับน้ำตาลในเลือด	15.70	0.99	16.81	0.63

จากตารางที่ 6 พบว่า ก่อนได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 มีค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการควบคุมอาหาร เท่ากับ 40.76 และ 2.06 ด้านการออกกำลังกายเท่ากับ 3.26 และ 0.94 ด้านการใช้ยาลดระดับน้ำตาลในเลือดเท่ากับ 15.70 และ 0.99 แต่ภายหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน มีค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการควบคุมอาหารเป็น 44.82 และ 2.50 ด้านการออกกำลังกายเท่ากับ 3.76 และ 1.39 ด้านการใช้ยาลดระดับน้ำตาลในเลือดเท่ากับ 16.81 และ 0.63 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 11 ถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก และเป็นการวัดซ้ำในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน จึงทดสอบนัยสำคัญความแตกต่างของค่ามัธยฐานของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองทั้ง 3 ด้าน โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test ผลดังตารางที่ 7, 8 และ 9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน

คู่ที่	คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง				
	ด้านการควบคุมอาหาร		ผลต่าง $d_i = X_i - Y_i$	อันดับ ความแตกต่าง	อันดับ ที่เป็นบวก
	หลังการสอน (X_i)	ก่อนการสอน (Y_i)			
1.	47	41	6.0	8.0	8.0
2.	45	38	7.0	9.0	9.0
3.	43	40	3.0	6.5	6.5
4.	50	41	9.0	10.0	10.0
5.	40	41	-1.0	-2.5	-
6.	39	38	1.0	2.5	2.5
7.	48	49	-1.0	-2.5	-
8.	43	43	0	-	-
9.	47	45	2.0	5.0	5.0
10.	44	43	1.0	2.5	2.5
11.	49	46	3.0	6.5	6.5
รวม					$T^+ = 50$

$N = 10, P(T^+ \geq 50) = 0.0098$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตารางที่ 7 พบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 หลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านแตกต่างจากก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน

คู่ที่	คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง		ผลต่าง $d_i = X_i - Y_i$	อันดับ ความแตกต่าง	อันดับ ที่เป็นบวก
	ด้านการออกกำลังกาย				
	หลังการสอน (X_i)	ก่อนการสอน (Y_i)			
1.	5	0	5.0	5.0	5.0
2.	1	2	- 1.0	- 1.5	-
3.	2	0	2.0	3.5	3.5
4.	3	2	1.0	1.5	1.5
5.	3	3	0	-	-
6.	6	6	0	-	-
7.	4	4	0	-	-
8.	2	4	- 2.0	- 3.5	-
9.	5	5	0	-	-
10.	6	6	0	-	-
11.	3	3	0	-	-
รวม					$T^+ = 10$

$N = 5, P(T^+ \geq 10) = 0.3125$ (ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตารางที่ 8 พบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 หลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านแตกต่างจากก่อนได้รับการสอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่.05

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการใช้ยาลดระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน

คู่มือ	คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง		ผลต่าง $d_i = X_i - Y_i$	อันดับ ความแตกต่าง	อันดับ ที่เป็นบวก
	ด้านการใช้ยาลดระดับน้ำตาลในเลือด				
	หลังการสอน (X_i)	ก่อนการสอน (Y_i)			
1.	17	15	2.0	7.0	7.0
2.	17	14	3.0	9.5	9.5
3.	16	14	2.0	7.0	7.0
4.	16	16	0	-	-
5.	17	14	3.0	9.5	9.5
6.	16	14	2.0	7.0	7.0
7.	17	16	1.0	3.0	3.0
8.	17	16	1.0	3.0	3.0
9.	17	16	1.0	3.0	3.0
10.	17	16	1.0	3.0	3.0
11.	17	16	1.0	3.0	3.0
รวม					$T^+ = 55$

$N = 10, P(T^+ \geq 55) = 0.0010$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตารางที่ 9 พบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการใช้ยาลดระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 หลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านแตกต่างจากก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ภายหลังจากสอน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนเป็นรายบุคคล กับกลุ่มที่ดำเนินชีวิตตามปกติ

ตารางที่ 10 ค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ภายหลังจากสอน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

	คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง (n = 11)	
	Mdn	Q.D.
กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน	64.00	3.53
กลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ	60.00	3.37

จากตารางที่ 10 พบว่า ภายหลังจากสอน ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านมีค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวม เท่ากับ 64.00 และ 3.53 แต่กลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติมีค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมเป็น 60.00 และ 3.37 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 11 ถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก และกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้มาจากการจับคู่ (Matched pair) คุณลักษณะทางด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา ทำให้ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กัน จึงทดสอบนัยสำคัญความแตกต่างของค่ามัธยฐานของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวม โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test ผลดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2
ภายหลังการสอน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

คู่ที่	คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง		ผลต่าง	อันดับ	อันดับที่เป็นบวก
	กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน(Xi)	กลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ(Yi)			
1.	69	66	3	3.0	3.0
2.	63	68	- 5	- 5.5	-
3.	61	59	2	1.0	1.0
4.	69	64	5	5.5	5.5
5.	60	57	3	3.0	3.0
6.	61	58	3	3.0	3.0
7.	69	54	15	11.0	11.0
8.	62	50	12	9.0	9.0
9.	69	59	10	8.0	8.0
10.	67	59	8	7.0	7.0
11.	69	56	13	10.0	10.0
รวม					$T^+ = 60.5$

$N = 11, P(T^+ \geq 60.5) = 0.0049$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 หลังได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านแตกต่างจากผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 หลังได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านมีมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

ตารางที่ 12 ค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ภายหลังจากสอน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมการดูแลตนเอง	กลุ่มที่ ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน		กลุ่มที่ ได้รับการสอนตามปกติ	
	(n = 11)		(n = 11)	
	Mdn	Q.D.	Mdn	Q.D.
1. ด้านการควบคุมอาหาร	44.82	2.50	42.00	4.89
2. ด้านการออกกำลังกาย	3.76	1.39	2.38	0.69
3. ด้านการใช้อาหารระดับน้ำตาลในเลือด	1.68	0.63	15.80	0.70

จากตารางที่ 12 พบว่า หลังจากได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 มีค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการควบคุมอาหารเท่ากับ 44.82 และ 2.50 ด้านการออกกำลังกาย เท่ากับ 3.76 และ 1.39 ด้านการใช้อาหารระดับน้ำตาลในเลือด เท่ากับ 1.68 และ 0.63 ส่วนผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ หลังได้รับการสอนผู้ป่วยมีค่ามัธยฐานและความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการควบคุมอาหารเท่ากับ 42.00 และ 4.89 ด้านการออกกำลังกาย เท่ากับ 2.38 และ 0.69 ด้านการใช้อาหารระดับน้ำตาลในเลือด เท่ากับ 15.80 และ 0.70 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 11 ถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก และกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้มาจากการจับคู่ (Matched pair) คุณลักษณะทางด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา ทำให้ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กัน จึงทดสอบนัยสำคัญความแตกต่างของค่ามัธยฐานของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองทั้ง 3 ด้าน โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test ผลดังตารางที่ 13, 14 และ 15

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ภายหลังจากการสอน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

คู่ที่	คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง		ผลต่าง $d_i = X_i - Y_i$	อันดับ ความแตกต่าง	อันดับ ที่เป็นบวก
	ด้านการควบคุมอาหาร				
	กลุ่มที่ได้รับการสอน รายบุคคลที่บ้าน (X_i)	กลุ่มที่ได้รับ การสอนตามปกติ (Y_i)			
1.	47	48	- 1.0	- 1.5	-
2.	45	52	- 7.0	- 7.0	-
3.	43	40	3.0	4.0	4.0
4.	50	47	3.0	4.0	4.0
5.	40	41	- 1.0	- 1.5	-
6.	39	39	0	-	-
7.	48	36	12.0	9.5	9.5
8.	43	32	11.0	8.0	8.0
9.	47	41	6.0	6.0	6.0
10.	44	41	3.0	4.0	4.0
11.	49	37	12.0	9.5	9.5
รวม					$T^+ = 45$

$N = 10, P(T^+ \geq 45) = 0.0420$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตารางที่ 13 พบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ภายหลังจากการสอน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

คู่ที่	คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง		ผลต่าง $d_i = X_i - Y_i$	อันดับ ความแตกต่าง	อันดับ ที่เป็นบวก
	ด้านการออกกำลังกาย				
	กลุ่มที่ได้รับการสอน รายบุคคลที่บ้าน (X_i)	กลุ่มที่ได้รับ การสอนตามปกติ (Y_i)			
1.	5	3	2.0	7.0	7.0
2.	1	0	1.0	3.5	3.5
3.	2	3	- 1.0	- 3.5	-
4.	3	0	3.0	9.0	9.0
5.	3	2	1.0	3.5	3.5
6.	6	5	1.0	3.5	3.5
7.	4	3	1.0	3.5	3.5
8.	2	3	- 1.0	- 3.5	-
9.	5	2	3.0	9.0	9.0
10.	6	3	3.0	9.0	9.0
11.	3	3	0	-	-
รวม					$T^+ = 48$

$N = 10, P(T^+ \geq 48) = 0.0186$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตารางที่ 14 พบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการใช้ยากระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ภายหลังจากสอน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง					
ด้านการใช้ยากระดับน้ำตาลในเลือด					
คู่ที่	กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้าน (X _i)	กลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ (Y _i)	ผลต่าง d _i =X _i -Y _i	อันดับความแตกต่าง	อันดับที่เป็นบวก
1.	17	15	2.0	7.5	7.5
2.	17	16	1.0	3.0	3.0
3.	16	16	0	-	-
4.	16	17	- 1.0	- 3.0	-
5.	17	14	3.0	10.0	10.0
6.	16	14	2.0	7.5	7.5
7.	17	15	2.0	7.5	7.5
8.	17	15	2.0	7.5	7.5
9.	17	16	1.0	3.0	3.0
10.	17	16	1.0	3.0	3.0
11.	17	16	1.0	3.0	3.0
รวม					T ⁺ = 52

$N = 10, P(T^+ \geq 52) = 0.0049$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตารางที่ 15 พบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านการใช้ยากระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนรายบุคคลที่บ้านแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05